

PRIMA IUBIRE, PRIMELE VERSURI

Flavia Melania NICOARĂ
Gabriel BOTA
Andrada – Adriana HERKI
Ana Maria LITEAN
Alexandru Mihai MUREȘAN
Ioana VITAN
Magda ȘOLEA
Iulia BĂRSAN
Ema HERMAN
Cosmina Simina SMOCHINĂ
Hajny Erszebet KURUCZ
Carina OPRIȘ

Flavia Melania NICOARĂ

Frânturi din adolescență

E o liniște tristă,
În toiul nopții grele...

De doruri și chin,
Fata se pierde,
Între plâns și suspin.

Ea oferă din suflet,
Oferă cu drag,
Iubirea ce-o poartă
În sufletul amar.

Cu ochii în lacrimi,
Ea fuge speriată,
de noua ei viață,
ce tristă se arată.

De nicăieri apar
Speranțe deșarte.
Apar ...dar dispar
într-o singură noapte...

Noua ei lume, ce acum o-nconjoară,
Aduce mii de probleme și... încet o
doboară.

Gabriel BOTA

(cls. a IX-a B)

Dragă mamă, “La Mulți Ani !”
Te iubesc de 15 ani.
Tu ai fost a mea mereu
Și ai rămas în sufletul meu.

Tu ești tot ce am mai sfânt,
Ca un înger zburând.
Mamă, când dintre noi vei pleca,
Inima îmi va rămâne sfâșiată,
Dar, pentru mine, vei fi ca altădată.

Îți mulțumesc că m-ai învățat;
Multe lucruri am uitat,
Dar, de tine – niciodată!
Te iubesc, mămică dragă!

Andrada – Adriana HERKI (cls. a XI-a B)

Se întâmplă în viață să iubești și să fii rănit ... îți iei viața de la capăt, vrei să uiți tot, dar amintirile sunt mereu în inima ta, amintindu-ți că ***iubirea este cel mai frumos lucru care te îndeamnă la suferință.***

Acum este târziu să mai adaug ceva la tot ce a fost frumos... S-au depănat atât de multe amintiri, atâtea gânduri frumoase, atâtea clipe minunate într-un timp atât de scurt, încât mi-a amuțit gândul printre lacrimi. Am colindat cu tine prin imagini foarte plăcute pe care nu am să le uit vreodată.

Mă întreb mereu același lucru: “ De ce trebuie să iubim atât de mult persoana cu care nu putem fi, *pentru că nu suntem făcuți unul pentru celălalt?*”

Continui cu întrebările: “*De ce ne-am întâlnit? De ce a trebuit să vii în viața mea ? de ce ai pătruns atât de adânc în sufletul meu, dacă nu am fost aleasa inimii*

tale? De ce sufletul, de multe ori, ți-l ia tocmai acela care nu are nevoie de el? Oare există dragoste absolută? Sau - ochii care nu se văd se uită?

A fost un vis aproape împlinit!

M-am lăsat purtată de glasuri pe aripile amintirilor ca să retrăiesc încă o dată clipa noastră. Îmi amintesc primele *clipe* în care ne-am cunoscut; clipele pe care le-am petrecut împreună...toate acele zile în care mergeam ținându-ne de mână... Nu voi uita primul sărut, clipa în care în brațe ne strângeam și ...simțeam cum îți bate inima, cum ne alintam și ne sărutam (cât de dulce putea fi sărutul tău !).

A fost o parte din visul la care am visat o viață întreagă...pentru un moment îmi venea să plâng de fericire. Credeam că tu ești persoana la care am visat de atâta timp, așa cum ai spus și tu...

Am știut de la început că vei pleca, dar inima mea a refuzat să creadă că ne vom despărți. Visam alături de tine, însă acum ni s-au spulberat toate visele...

Nu credeam că ultimul sărut va fi atât de plin de suferință...
Imaginea ta îmi apare acum în minte de multe ori; apari ca un înger...te uiți la mine cu blândețe, îmi zâmbești ca atunci și... dispari.

Acum, sper că ești fericit...Știu că nu mai înseamnă nimic pentru tine, dar mă multumesc să știu că a fost ...cândva....ceva între noi și că am trăit amândoi același vis. Vei fi mereu o amintire frumoasă a sufletului meu.

Laura MUREȘAN

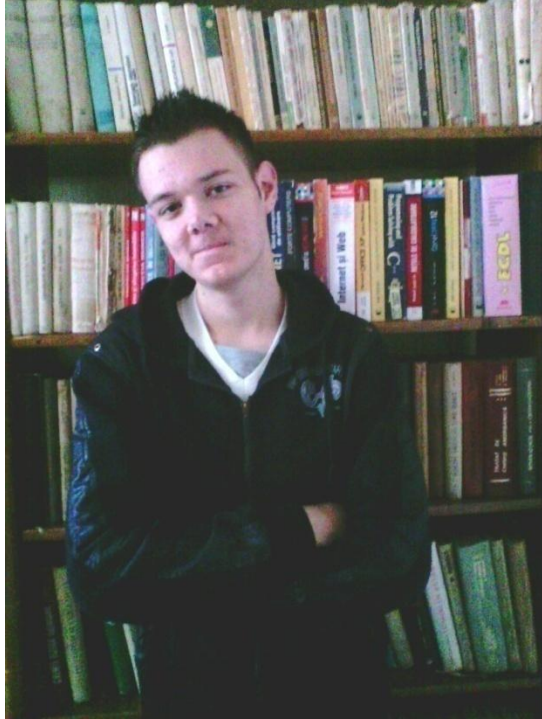
(cls. a IX-a C)

De ce visul !?

Tu stai ... privești la visul imposibil.
De ce visul nu poate deveni realitate ?!
De ce visul pentru tine este imposibil !?
De ce ?
De ce nu poți lupta pentru visul tău
ca să devină realitate !?
De ce nu poți trece granițele visului

pentru a ajunge la realitate !?
De ce nu înveți să lupți pentru visul tău !?
De ce visul tău va rămâne doar un vis !?

Alexandru MUREȘAN

Sus în cer și dincolo de Nori

(cls. a XI-a B)

Sus, în cer, este Soarele care își coboară lumina asupra pământului. Sus, în cer, sunt nori așezați ca o pătură de puf care se mișcă la ușoară adiere a vântului.

Sus în cer și dincolo de nori, se află stele care veghează pe timp de seară, asemenea unor gardieni cerești.

De Sus vine Lumina care acoperă Pământul. De unde Soarele apune și de unde răsare Luna.

De la Cel care stă și veghează peste toți și toate. Cel care coboară Lumina pentru a încălzi Pământul și dezlănțuie ploaia pentru a spăla amărăciunea.

Când plouă, cad lacrimile Celui ce își vede copiii umiliți de frații lor. O ploaie torențială care arată supărarea din sufletul Lui. Dar, mai apoi, apare un Curcubeu luminos, trimis pentru a lumina sufletele lor.

Speranța

Speranța este lucrul de care omul are nevoie. Aceasta nu se poate învăța, nu se poate copia; este necesar ca acea persoană să creadă în sine. Trebuie să încerce să depășească chiar și cele mai grele obstacole. Speranța trebuie să fie la baza oricărui om; nimeni nu trebuie să se îndoiască de aceasta. Trebuie să se lase ghidat de ea; să simtă că poate face orice. Cu ea, omul poate trece prin orice încercare. Dar pentru aceasta, el trebuie să muncească; doar așa o poate găsi în inima lui, când inima și sufletul lucrează împreună.

Ea trebuie să se afle în inima și în sufletul fiecăruia. Este ca și o apă curgătoare și un perete solid de piatră. Speranța este un lucru foarte important care trebuie să ardă în sufletul fiecărui om.

(cls. a XI-a C)

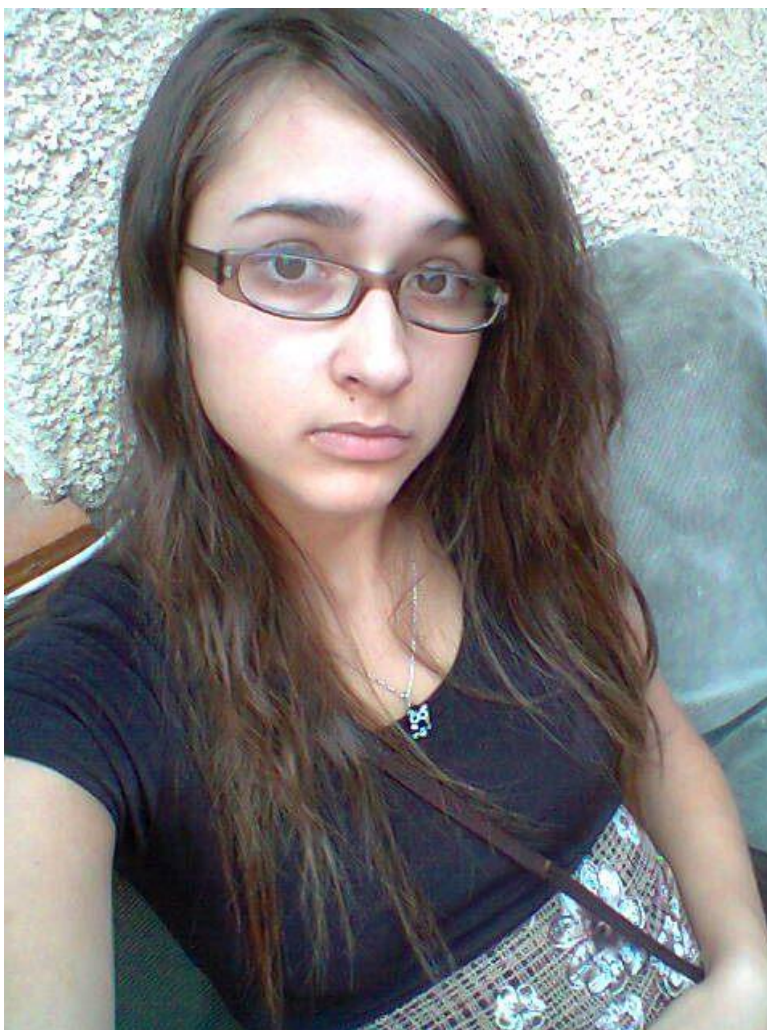
Am învățat că lacrimile
Nu mai au rost să curgă.
Am învățat să trec peste
Orice obstacol...
Deși uneori e greu.

Vreau să uit trecutul
Pentru că vreau să trăiesc prezentul.
m-am săturat să sufăr, să plâng
și să trăiesc doar din amintiri neplăcute.

Viața mea a fost un chin,
Dar am învățat să lupt.
Sunt un om iertător,
Dar am și eu limite...

Nu mai pot suferi atât de mult;
Vreau ca de acum înainte
Să pot privi toate lucrurile altfel,
Pentru că am nevoie ca ochii mei
să aibă parte și de bucurii, nu doar de lacrimi.

Magda ȘOLEA (cls. a XII-a B)

Fiecare dintre noi ar vrea să trăiască o poveste de dragoste frumoasă, dar nu toți pot. Și cei care o trăiesc nu știu cum să o trăiască. Dacă iubești o persoană cu adevărat, ești în stare să renunți la o lume întreagă pentru ea, dar ea nu e în stare să renunțe la o persoană pentru tine. Știu, e dureros, dar în viață sunt multe lucruri care dor foarte tare, chiar dacă nu vrei. Noi, oamenii, vedem ce mult a însemnat persoana iubită pentru noi, doar după ce am pierdut-o, dar atunci este prea târziu.

Gândește bine ce vrei să faci: vrei să suferi sau vrei să-ți fie bine. Sunt o persoană care a învățat ce e suferința și că mai bine primești pumni decât să fi lovit o dată în inimă.

Învăță să iubești sincer, dar să știi pe cine. În ziua de azi, dacă iubești sincer, ești luat de fraier.

Iulia BÂRSAN
(cls. a IX-a C)

Doar

Doar viața ta contează
Și nimic altceva,
Ești totul pentru mine
Și pentru viața mea.

Aș vrea să îndrăznesc
Să-ți spun că te iubesc.
Dar nu pot – mi-e rușine,
Chiar dacă vreau să fiu cu tine!

Inima

Inima-mi bate într-una
Strigă, rabdă ca nebuna;
Spune că eu am greșit,
Când pe tine te-am iubit
Și acum îmi dau eu seama
Că e prea mare durerea,
Și aș vrea din suflet să te scot,
Te-am iubit și-acum nu pot.

Iarna

Iarnă, iarnă friguroasă,
Aduci frig, dar ești frumoasă;
Fulgii tăi albi ca făina
mi-au umplut de dor inima.

M-ai făcut să mă îndrăgostesc,
Cu frigul să mă obișnuiesc.

Știu

Știu că mă iubești,
Dar nu îndrăznești
Să-mi spui în față,
Te iubesc!

Sufletul tău

Sufletul tău de gheață,
Acum s-a rupt la fel ca o ață
Ai început să mă iubești
Și fără mine nu trăiești.

Emă HERMAN

Nu-i nimic mai greu pe lume
Și mai greu de suferit,
Decât dorul și iubirea,
Când în suflet au venit.

Să îplinești în viață un ideal,
Să ai parte numai de fericire.
Tot ce visezi să fie un vis real,
Să nu cunoști ce e o dezamăgire!

Cosmina Simina SMOCHINĂ (cls. a X-a C)

Mama

Mama este cuvântul
cel mai sfânt și dulce.
Mama este sufletul cel mai de preț.
Mama este ființa
Cea mai dragă.

De mama,
Amintiri mă leagă.
Mama este mângâierea;
Ea ne învață să iubim...
Mama este o carte
Deschisă spre viitor.

Mama ne învață
Ce e bine și frumos.
Mama ne îndrumă
Spre o gândire limpede
Când greul ne doboară.
Cu ajutorul mamei,
Putem trece peste orice obstacol,
Care ne întâmpină.
Doar cu ajutorul ei
Suntem frumoși...

Hajny Erszebet KURUCZ (cls. a X-a B)

Scrisoare de dragoste

Cât de frumoasă poți fi:
Nu pot să-mi formulez gândurile;
Știu că Sorele strălucește,
Dar tu, cu frumusețea ta, acoperi tot Pământul,
Încât Sorele își pierde rolul de a străluci și de a da lumină.

Cât de dragă și scumpă poți fi !
Nu am cuvinte să îmi exprim sentimentele față de tine...

Când afară e furtună și întuneric beznă,
Tu ești cea care îmi aduce zâmbetul pe față
Și-mi luminează cărarea vieții.

Te iubesc cu o iubire veșnică
Și promit să am grijă de tine și la bine și la greu,
Pentru că tu, chiar meriți toate astea.

Mulțumesc că ești alături de mine!

Carina OPRIȘ

Trecută-i viața !

Privind ideile naturii
Ce trec prin zare,
Ne uităm în viitor
Având speranță mare,
Că viața ni se va schimba,
Iar trecutul vom uita.

Când soarele răsare,
Mereu zâmbind voios,
Că viața e făcută
să o pornim de jos.

Clipele cele trecătoare,
având un chip duios,
aduc fericire mare
în zilele trecătoare.

Gândește bine !

Gândește bine, atunci când vei lua
Cea mai mare vină asupra ta.

Gândește bine, atunci când ești distrus,
Și caută puterea ce este de toate mai presus.

Gândește bine ceea ce vrei să spui:
Ideile și supărările....oricui.

Ceea ce va urma
e.... simplă calea ta.
Aduți aminte doar de cei

Care mereu îți dau idei.